

לְשֵׁם יְחִיד קְדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתָהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ
 וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיְחִיד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלָיִם
 בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנְנִי מְבוֹן בְּהַדְלָקַת נֵר חֲנוּכָּה לְקִיּוֹם מִצּוֹת
 בּוֹרְאֵי בְּאִשְׁר צוּוּנֵי חֲכָמֵינוּ ז"ל לְתַקֵּן אֶת שׁוֹרְשֵׁה בְּמָקוֹם
 עֲלִיוֹן; וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּחַּא
 חֲשׂוּבָה וּמְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ מִצּוֹת הַדְלָקַת נֵר חֲנוּכָּה בְּאִלוֹ
 בּוֹנֵתֵי כָּל הַבּוֹנוֹת שְׁכֻנוֹ הַכְּתוּבִים מִשְׁרָתֵי הַשֵּׁם בְּעֵת אֲשֶׁר
 הָעִירוּ לְמֹת נַפְשָׁם בְּשִׁבְלֵי כְבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא,
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עוֹרְרֵת נִצְחָה עֲלֵיהֶם לְנַצַּח אֶת אוֹיְבֵיהֶם
 וּלְנַצַּח עַל מְלֹאכֶת בֵּית יי, וְהִנְנִי עוֹשֶׂה עַל דַּעְתָּם וְעַל בּוֹנֵתָם
 וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שְׁתִּיּוּ בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר שְׁהַשְׁפַּעְתָּ
 לָהֶם נֶסֶךְ וְזָכוּ לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים
 וְהַחֲסִידִים שְׁבִדּוּרוֹתֵינוּ, וּפִי כְּפִיהֶם וְעַשְׂוֹתֵי כַּעֲשִׂיתָם, וּבִזְכוֹת
 הַמִּצְוָה הַזֹּאת תִּזְכְּנוּ לְנַצַּח אֶת אוֹיְבֵינוּ וּלְנַצַּח עַל מְלֹאכֶת בֵּית
 יי, וְגַלְיָה כְבוֹד מְלֻכּוֹתֶיךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה וְלֹא יִמוּשׁ הַתּוֹרָה מִפִּינוּ
 וּמִפִּי זָרְעֵנוּ וּמִפִּי זָרַע זָרְעֵנוּ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְנִזְכָּה לְכַנּוּם
 תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן, קְדִישֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֲלֻקְנוּ
 בְּתוֹרָתֶךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ
 לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, מִלֶּךְ עַל כָּל הָעוֹלָם בְּלֹא בְּכַבּוּדָה וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל
 הָאָרֶץ בִּיקְרָה וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל אֶרֶץְךָ,
 וְיַדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ וְיִבִּין כָּל יֹצֵר כִּי אַתָּה יִצְרַתָּנוּ
 וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפִּי וְהוֹ"ה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל"ל
 מִלְּךָ וּמְלָכוֹת"ו בְּ"ל מִשְׁלָ"ה (בְּנִי חֲנוּכ"ה) וְהוֹ"ה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל"ל
 מִתְּתִיב"ו ב"ן יוֹחָנָן כַּהֲנָן גְּדוֹ"ל חֲשֵׁמְנָא"י וּבְנִי"ו, אֲמֵן נַצַּח סְלָה וְעַד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי

אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוֵּנוּ לְהַדְלִיק נֵר (שֵׁל) חֲנֻכָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי

אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאֲבוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמַּן הַזֶּה:

בערב ראשון מוסיפים ברכה זו

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמַּן הַזֶּה:

הַנִּרְוֹת הִלָּלוּ אֲנֵנו מִדְּלִיקוֹן עַל הַנְּסִים וְעַל
הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנְּחֻמּוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמַּן הַזֶּה, עַל יְדֵי בְּהִנְיָה הַקְּדוֹשִׁים,
וְכָל מִצְוֹת שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה, הַנִּרְוֹת הִלָּלוּ קִדְּשָׁ
הֵם, וְאִין לָנוּ רְשׁוֹת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֲפָא
לְרֵאוֹתָם בְּלִבָּד, כִּדֵּי לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְשִׁמְךָ
הַקְּדוֹל עַל נְסִיךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתֶךָ:

פזמון מעוז צור

חתום שם המחבר בראשי החרוזים "מרדכי חזק"

מ עוז צור ישועתי לך נאה לשבח, תפון בית תפילתי ושם
תודה נזבח, לעת תכין מטבח מצר המנבח, אז אנמור
בשיר מזמור תנפת המנבח:

ך עות שבעה נפשי ביוזן פחי פלה, תני מרוו בקושי
בשעבוד מלכות עגלה, ובדוד הנדולה הוציא את
הסגלה, חיל פרעה וכל זרעו ירדו כאבן במצולה:

ך ביר קדשו הביאני וגם שם לא שקטתי, ובא נוגש והגלני,
כי זרים עבדתי, ויין רעל מסכתי במעט שעברתי, קץ
בבל, זרבבל, לקץ שבעים נושעתי:

כ רות קומת ברוש בקש אנני בן המדתא, ונהיתה לו
לפח ולמוקש ונאותו נשבתה, ראש ימיני נשאת, ואויב
שמו מחית, רב בניו וקניניו על העץ תלית:

י ונים נקבצו עלי אזי בימי השמנים, ופרצו חומות מגדלי
וממאו כל השמנים, ומנותר קנקנים נעשה גם לשושנים,
בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים:

ח שושף זרוע קדשך וקרב קץ הישועה, נקם נקמת דם
עבדיך מאמה הרשעה, כי ארבה לנו הישעה, ואין קץ
לימי הרעה, דחה אדמון בצל צלמון הקם לנו רועה
שבעה: